

NATURVÅRDSVERKET
registrator@naturvardsverket.se

Ärendenr:
NV-08122-18

Jakttidsöversyn 2019/2020

Föreningen Jaktkritikernas yttrande över Naturvårdsverkets preliminära förslag, paket 1/remissversion

Sammanfattning Jaktkritikernas yttrande

- Naturvårdsverkets uppdrag att stimulera nya jaktmetoder och jakt på nya fredande arter är obegripliga utanför jägarkåren och etiskt oacceptabla i ett större samhällsperspektiv
- Naturvårdsverkets förslag innebär stora negativa förändringar för allmänheten som inte jagar
- Naturvårdsverkets jaktförslag innebär genomgående försämringar för allt vilt – etik och djurvälstånd har totalt negligerats. Förslaget präglas av en otidsenlig syn på levande djur.
- Naturvårdsverkets vokabulär förringar och reducerar alla arter till icke-kännande objekt enkom för människans ”brukande” som ”resurs” utan hänsyn till djurindividerna och flock- och familjestrukturer.
- Naturvårdsverkets missbrukar härmed allmänhetens förtroende och uppfattning om vad viltvård borde vara. Ökad löshunds jakt, jakt under parnings-, dräktighets-, präglings- och uppfödningstider liksom införandet av jakt på fredade arter degenererar mål och mening med viltvården. Naturvårdsverkets förslag om ökade jakttider framstår som en dödens kalender för djur med jakt 365 dagar om året. Dag och natt.
- Jakt med lösa drivande hundar efter vilt i naturen eller i hägn, i synnerhet rovdjur, måste upphöra liksom jaktträning på levande vilt med lös hund på grund av den stress de jagade djuren upplever.
- Jakt och jaktträning under jord och jakt efter grytlelevande djur med hund orsakar grovt och onödigt lidande och ska ej tillåtas. Viloplats/boplats ska inte hemsökas eller förstöras; förföljelse av djur i sina bon bär ett sadistiskt förtecken som icke ska accepteras i någon form av jakt. Naturvårdsverket har heller inte avvecklat användande av fällor och snaror trots modern vapenarsenal; vilket måste tolkas som att onödigt lidande och djurplågeri inte beaktas av varken jägare eller ansvarig myndighet.

- Jaktkritikerna kräver att Naturvårdsverket klargör i nästa beredning vad som INTE innebär störning för allt annat vilt när man vill tillåta löshundsjakt, liksom att exakt definiera vad som INTE innebär onödigt lidande för jagat djur vid jakt med lös hund.
- Naturvårdsverket har inte konsulterat etisk eller etologisk expertis. Beredningen saknar helt referenser till etik, etologi och djurvälstånd och jaktberoende viltveterinärer.
- Naturvårdsverket har genom uteslutningsmetoder marginaliserat möjligheterna för andra än utvalda ”berörda aktörer” att påverka. Förslaget är ett ensidigt jaktdekret utan måttfullhet i en tid av klimatnödläge och förlust av biologisk mångfald.
- Naturvårdsverkets förslag framstår som en krigsplan mot viltet. I vilken era lever tjänstemän som levererar förslag för jakt med ordbruk som ”avskjutningsmål” och ”avskjutningsstatistik”. Miljömålet: ”Ett rikt växt- och djurliv” verkar inte på något sätt ha berörts i handläggningen av detta ensidigt jaktivrande förslag, trots beredning på Sveriges miljöansvariga myndighet. Med ökad jakt och ökade jakttider införs nu en sorts bottenträning på land av allt vilt.
- När utgångspunkten enligt jaktlagen 3 § är att: *Viltet är fredat och får jagas endast om detta följer av denna lag eller av föreskrifter eller beslut som har meddelats med stöd av lagen. När viltet är fredat gäller fredningen också dess ägg och bon,* borde Naturvårdsverkets utgångspunkt i stället vara att vända på resonemanget och behöva argumentera **varför** en art **får** jagas. Naturvårdsverket använder ”jaktbarhet” som någon slags generell utgångspunkt för att utöka jaktmöjligheterna i form av tid, nya metoder och fler arter.

Inledning; generella synpunkter och kommentarer

Jaktkritikernas primära ambition har varit att vilja bidra till att ramen och visionen för svensk viltförvaltning att vidgas att omfatta djurvälstånd och en modern etisk syn på vilda djur när de utsätts för jakt.

I Jakttidsöversynen på 143 sidor manifesteras varken tanken om, eller används ordet djurvälstånd. Utom på ett enda ställe som gäller hund, alltså jägarens ”verktyg”. Vi är djupt oroad över att så omfattande förändringar kan föreslås utan referens till djurvälstånd, modern etik och djurskydd för alla de arter som utsätts för den faktiska jakten. Det har för många av oss känts genant att läsa att vad Naturvårdsverket föreslår är närmast att likna vid en krigsplan mot allas vår fauna - där jakt på olika djur fyller 365 dagar om året, alla tider på dygnet.

Nota bene: Jaktkritikerna tar här inte generell ställning emot jakt – men konstaterar att Naturvårdsverket i paket 1, synes oemottagliga för ifrågasättande av rådande jaktmetoder i en ny tid av förändringar för allt liv såsom vi känner det.

Vår erfarenhet hittills är att miljöorganisationers kritik konsekvent förbises som ensidigt jaktmotstånd, vilket kan tolkas som en uteslutningsteknik. Naturvårdsverket skriver att: *Ledstjärna för arbetet med jakttidsöversynen har varit transparens och att möjliggöra delaktighet i processen* (s 17.) Vi frågar oss varför motståndet mot att tala för djurens beskydd och om djurvälståndsaspekter fortfarande 2020 betraktas som kontroversiellt i svenska jakt- och myndighetssammanhang.

Vi konstaterar att månförmörkelse har tillämpats vid våra försök att vara delaktiga trots upprepade intresseanmälningar. ”Ledstjärnan” för jakttidsberedningen förefaller snarare agera som en stjärna i retrograd vilket leder jakttidsöversynen mot ett dödens horoskop för Sveriges vilda fauna.

I Naturvårdsverkets förslag, paket 1, återfinns inga spår av att aktörer **utan** jakt- eller markintresse har påverkat beredningen. Naturvårdsverkets urval av så kallade berörda aktörer; jakt-, mark- och skogsintressenter och myndigheter har dominerat hela förslaget. Djur- och miljöorganisationers chans att påverka har marginaliserats genom att Naturvårdsverkets viltenhet, på ett tidigt stadium velat begränsa möjligheterna för andra än de redan utvalda att delta i den inre kretsen av beredningsgruppens arbete. Paradoxalt har Naturvårdsverket inga betänkligheter med valet av projektledare för beredningsgruppen i form av en jägare och nätverksperson för gynnande av jakt inom Svenska Jägarförbundet. Inte heller med valet av en före detta ordförande i Svenska Jordägareförbundet tillika aktiv jägare, att figurera handläggare för bland annat införande av en förbjuden och kontroversiell jaktform som pilbågsjakt vid jaktmedelsöversynen. Naturvårdsverkets rekrytering av jägare för att handlägga jaktöversynen, som skall gälla sex år i naturen, minskar trovärdigheten gentemot allmänhet och miljöorganisationer. Gränser mellan rådgivande funktion, främjande av egenintresse och berörda aktörer har fördunklats.

Jaktkritikerna ifrågasätter inte jaktkunskap eller regionkunskaper hos medverkande i beredningsgruppen, men däremot saknas genomgående uttalad vilja att se djur som annat än måltavlor för ett nytto- eller skadetänkande. Naturvårdsverkets förslag sammanfattar detta. Vilda djur reduceras till en ansiktslös massa och kommersialiseras som jaktbart vilt uppdelat i; ”brukande”, ”köttvärde”, ”kvalitet på vilt som resurs”, ”produktion”, ”näring” och ”pälsvärde”.

Beskrivningen av de verkliga djurens levnadsvillkor, deras parning, dräktighet och uppfödningstid i livsrummet är instrumentell och förklenande.

”Strategi för viltförvaltning” har genom Naturvårdsverkets val av tolkning antagit samma distanserade värdeskala som i tamdjursindustrin. Ett nyttotänkande om vilda djur som ”resurs” och egendom, som inte passar in i en ny tid där massutrotning och förlust av biologisk mångfald är akut och ifrågasättande av jakt ökar i omvärlden.

Naturvårdsverket skriver att regelverket för en ”adaptiv förvaltning” ska möjliggöra anpassning till förändringar i natur och samhälle. Här påtalas särskilt ”jägarnas brist på tid” att ”hinna med avskjutningen” därför vill Naturvårdsverket att ökade jakttider ska möjliggöra fler jakttillfällen. Ett sådant formuleringssätt är inte bara föraktfullt mot djuren utan avslöjar att jaktöversynen skrivs av jägare. I takt med en drastisk teknikutveckling av både vapen och övervakning mot vilda djur som fysiologiskt inte har förändrats sedan ”stenåldern”, finner Jaktkritikerna detta som ett synnerligen osakligt argument. All ”jakt” på utsatt fågel, troféjakt på hägnande hjortdjur och mufflon visar motsatsen.

Här visas en medveten tondövhet för den ”samhälleliga utvecklingen” med allmänhetens ökade behov av att vistas i naturen och önskan att se levande djur. Så stor att man till och med talar om det helande och terapeutiska i detta. Boende på landsbygden noterar att inom vissa områden har ”småvilt” helt försvunnit och att jägare dominerar naturen alla veckoslut och storhelger när frid borde gälla både människor och djur. ”Rough shooting” är legio.

Att mötas av ökad jakt, skottlossning och drivande hundar större delen av året tar utvecklingen i fel riktning, särskilt som Naturvårdsverket anser att jakt skall prioriteras framför allmänhetens fritidsbehov. Jaktkritikerna är allvarligt bekymrade över att allmänheten inte informeras på bred front att nya jaktöversynen 2020 kommer att medföra allvarliga begränsningar även för människor.

På inget sätt har förvaltningen genomsyrats av anpassning till den majoritet och det samhälle som inte jagar, ej heller till den majoritet som har rätt att se djur levande i naturen. Med ökad jakt, hundanvändning och störningar liksom ökad mänsklig exploatering av djurens habitat tvingas många arter att ändra sina naturliga beteenden. T.ex. till att bli nattaktiva (Källa: The Guardian/Environment).

Den förringande synen på alla djur som ”jaktbara” framstår alltså inte trovärdig i ett land som påstås ha det bästa djurskyddet enligt landsbygdsminister Jennie Nilsson. Här måste förtydligas att vilda djur inte skyddas av djurskyddslagen och jaktlagen är verkningslös mot djurplågeri.

Naturvårdsverket noterar pliktskyldigast att viltforskare konsulterats ur biologiskt/ekologiskt perspektiv: *vilket inte betyder att de ställer sig bakom Naturvårdsverkets förslag, motiveringar och konsekvensbeskrivningar*. Naturvårdsverket presenterar inga etiska eller etologiska konsulter i sin beredning.

Förslagen saknar enligt vår mening helt referenser till modern etik och djurvälstånd.

Jakt i Sverige som i grunden har förändrats på kort tid från husbehovsjakt till nöjes- och troféjakt, dyra jaktarronden och jaktturism, är numera en miljardindustri som särskilt gynnas av Naturvårdsverkets partiska förslag, vilket framstår som helt i otakt med den tid vi lever i. FN:s forskarpanel, IPBES, har varnat för att vi befinner oss i en tid då arter minskar med 10 till 100 gånger snabbare än för bara 50 år sedan. Under kort tid har eskalerande klimathot med bränder förstört ekosystem och miljarder djur har uttraderats för all framtid. Jordbrukslandskap med monokulturer förändrar livsbetingelser för många arter liksom skogsbruk och tamdjursutbredning.

Att Naturvårdsverket prioriterar ”business as usual”, för en minoritet på mindre än 3 procent av Sveriges befolkning med särintresse för jakt, när vi står inför en global förändring för allt liv såsom vi känner det, med utökade jakttider dygnet runt och jakt på fler, därtill fredade arter för en så lång tid som sex år, är häpnadsväckande i sig. Men framför allt lyser förslaget av regional-egoistiskt tänkande, i motsats till ett globalt solidaritetstänkande med resten av naturvärlden. Fattiga länder förväntas skydda sin fauna mer än vad Sverige gör, här skapar Naturvårdsverket och länsstyrelser i stället undantagsregler för att överträda EU:s artskyddslag och CITES-konventionen.

Sverige har förberett sig för att bekämpa nya bränder. Men Naturvårdsverket öppnar i stället för ökad jakt och fler störningar i naturen med löshundsjakt.

Ingen vet hur många levande vilda djur det finns i Sverige – det skulle vi heller inte behöva veta om det inte var så att jägare utsetts till att enväldigt brandskatta och ”bruka” vår gemensamma natur. Att ”småviltet” redan idag jagas utan varken numerär eller etisk kontroll, därtill skoningslös predatorjakt med både vapen, fällor och snaror har regredierat Sverige till en tid före upplysningen om klimatförändringar, förlust av biologisk mångfald och modern forskning om djurs kognitiva förmågor.

Uppmärksamma iakttagare, ävensom vissa jägare, har noterat att den jaktfeber som brutit ut i spåren av multipliceringen av jaktarronden och att jakt blivit trend som nya tidens ”golf”, utarmar faunan på många ställen. Jägare utan anknytning till marker som arrenderas ut och de ungefär 30 000 utländska jägarna som kommer till Sverige årligen kommer inte hit för att idka ”viltvård” utan skjuter för nöjes skull. En sorts bottentrålning på land efter allt som går att skjuta. Äldre jägare har hörts inofficiellt beklaga att ”dagens jakt till mer än femtio procent är oetisk”, men det tycks inte ha nått Naturvårdsverkets jakthandläggare och beaktas inte av jakteliten inom intresseorganisationerna.

När illegal jakt, som av Brottsförebyggande rådet anses som politisk brottslighet i Sverige, landet som därtill har den sämsta natur- och jakttillsynen i västvärlden, måste jakttider i stället begränsas och artskyddet stärkas – **inte** utökas med jakt på fler fredade arter.

Att Naturvårdsverket nu tolkar sitt uppdrag till att införa jakt på fredade arter som ekorre, hermelin, trana, sångsvan och vikaresäl – framstår i stället som en misshushållning med allmänhetens förtroende. Eller är det rädsla för att inte kunna fylla på jägarnas smörgåsbord som av Jägarförbundet redan säljs som det mest jaktliberala landet i världen. Det senare lockar givetvis de många marklösa jägarna både inom och utom Europa. Våra vilda djur är alltså mer värda döda än levande om man skall förstå Naturvårdsverkets inriktning senare delen av 2000-talet, vilket tyvärr förtydligas av ny jakttidsberedning – trots att ”Strategi för svensk viltförvaltning” endast gäller fram till år 2020. Här har alltså Naturvårdsverket haft ett vägval.

Jaktkritikerna konstaterar att med Naturvårdsverkets vokabulär existerar vilda djur och fåglar endast som "resurs" att utnyttjas för jakt eller att bekämpas/populationsbegränsas sett ur ett ensidigt och mänskligt värderingssystem som inte tar hänsyn till varken de individuella djuren eller till flockstrukturer. Användandet av ordet "harmonisera" som enligt Naturvårdsverket skall beteckna en förenkling för jägare är en hycklande paradox eftersom det innebär mer dödande av djur - **alltså disharmoni**. Jakttider betraktas som ett "verktyg" för viltförvaltning – alltså inte en parameter för djurens skydd vilket förtydligas i Naturvårdsverkets förslag om de många jakttider, därtill med drivande hundar, som nu tangerar dråktighet och födande av ungar vilka strider mot både EU:s naturvårdsdirektiv och nationell lag om både störning och att inte orsaka viltet onödigt lidande. **Hur Naturvårdsverket i modern tid kan tillåta undantag från det enda skydd de vilda djuren har mot jakt, inte bara genom utökade jakttider utan genom åsidosättande, och skapande av undantag, av de mest fundamentala etiska reglerna mot jakt under parnings- och uppfödningstider, är upprörande.**

Den mest flagranta avarten som årligen tillåts är lodjursjakt under parningstid, som därtill är en utvecklad troféjakt med löshunds jakt. Där nu Naturvårdsverket **lägger till jaktträning** med hund före jakttiden på lodjur (liksom för andra rovdjur). För detta finns ingen förankring i det som Naturvårdsverket kallar "ett samhälleligt perspektiv" - endast en utstuderad respektlöshet mot lodjuren och den stora allmänhet som tror att rödlistade lodjurens fridlysning innebär ett säkert skydd mot jakt. Den enkla frågan om vem som vill jaga och döda sällsynta lodjur, åtföljda av icke fullvuxna ungar, under deras mest känsliga parningstid i mars, har sedan längre besvarats av slentrianmässiga upprepningar i lokala licensjaktbeslut, dikterade av troféjägare och renägare.

Här har Naturvårdsverket dessutom öppnat för kriminella jaktmetoder vid skydds jakt med både motorfordon och helikopterjakt med hagelskyttar. Liksom att Naturvårdsverket fortsätter att tillåta tidigare förbjudna lodjursfällor.

Allt sammantaget bidrar till att djurplågeriet ökar och att jägare och får ännu mindre respekt för djuren – och lagen! De tillåtna metoderna har ökat grymheten och avtrubbningen inför djurens lidande, vilket även förtydligas av upprepad tjuvjakt, jaktbrottsutredningar och det ökade antalet begärda skydds jakter.

Tigrar i överbefolkat och fattigt Indien står under större beskydd än Sveriges skygga lodjur, trots att lodjuren, enligt FN tillhör de mest utrotningshotade stora kattdjuren i världen. I jaktidsberedningen föreslås skamlöst ytterligare jakt med hund och jaktträning med hund på fredade lodjur i Sverige.

Ur just ett samhälleligt perspektiv framstår Naturvårdsverkets förslag om utökade tider för jakt med lösdrivande hund och jaktträning med hund till och med utanför arternas jakttid, som ett grovt övertramp främst mot allt vilt, men också mot allmänhetens uppfattning om att hundar inte får släppas i naturen. Drivande jakthundar skall alltså tillåtas göra naturen osäker i hela landet för både människor och djur – här missbrukar Naturvårdsverket sin roll som viltförvaltande myndighet. Med total brist på kontroll och naturbevakning, kan här hur många jakthundar som helst släppas för "träning" på alla olika sorters vilt samtidigt i skog och mark. Ett klart djurplågeri och otillbörlig störning för djuren, inte bara under jaktsäsong utan tider då de skall vara fredade enligt svensk lag.

Jaktidsberedningens förslag är ett odemokratiskt förslag som påverkar den stora majoriteten, som med allemansrätten ska kunna vistas, rida, promenera med mera för att fridfullt njuta av naturen utan risk för skottlossning, drivande och stressande hundar.

Varför överhuvudtaget fortsätta att tillåta jakt med hund efter rovdjur och lösa drivande hundar efter annat vilt som redan ifrågasätts starkt med tanke på den dokumenterade stressen som det jagade djuret upplever och de skador man orsakar djuren? Lika lite som att våld mot kvinnor, tjuvfäkning eller hundslagsmål skall kallas "kultur" skall inte heller jakt med drivande hund solka ordet kultur. Detta borde i stället förbli definitionen av just onödigt lidande när man uppsåtligt utsätter djuren för drivande hundar, liksom den oundvikliga störning det innebär för allt annat vilt. Paragrafen om att inte orsaka viltet onödigt lidande är en ren gummiparagraf och har ingen verklighetsförankring i

Naturvårdsverkets många tillåtna jaktmetoder utan är endast ett beklagligt subjektivt bedömningssystem utan konsekvent etik. Trots Jägarförbundets allmänna uppdrag saknas krav på detaljerad skriftlig sammanställning av de oskrivna etiska reglerna anpassade till en ny tid (som äldre tidens jägare kanske tillämpat).

Vetenskapligt vet man att alla däggdjurs nervsystem uppfattar smärta likställt med däggdjuret människan. Vi har också ny forskning om djurs kognitiva förmågor. Alltså borde Naturvårdsverkets förslag även vara en etisk och moralisk fråga i en modern tid. Jaktkritikerna ställer frågan om varför visioner och modernisering uteblir.

Ytterligare kommentarer på respektive avsnitt.

3. Fält- och Skogshare

Skogshare skall inte jagas eftersom den har naturliga predatorer.

Skogshare skall inte utsättas för jaktträning med hund.

Med hänvisning till osäker bevarandestatus, och med särskild hänsyn till klimatförändringars påverkan.

Både fälthare och skogshare måste beståndsuppskattas, inklusive förbättrad rapportering av trafikdödade harar. Även fälthare skall undantas från jaktträning med lös hund.

Gällande jakttid strider mot bestämmelser om att inte utsätta djur för jakt under parnings- och uppfödningstid då samtliga tillåtna jakttider januari och februari – på grund av klimatförändringar – redan innebär att dräktiga harar jagas eller värre, honor dödas som redan fått ungar.

Här måste försiktighetsprincipen omedelbart användas och sluttid för jakt sättas med god marginal **före** januari.

4. Bäver

Jakttid för bäver skall minskas och avslutas då gällande jakttid tangerar tid för ungarnas födsel vilket innebär att dräktiga honor utsätts för jakt. Jakt på bäver strider mot förbudet att utsätta djur för jakt under parnings- och uppfödningstid (februari-maj). Allmän jakttid under februari-maj är oetiskt och innebär störning vid boplatsen. Fällor för vattenlevande däggdjuret bäver skall förbjudas.

5. Rödräv

Rödräv jagas redan hänsynslöst i Sverige och utsätts för regelrätt förföljelse under all sorts jakt. Att Naturvårdsverket därutöver tillåter fällor och snaror för rävjakt är groteskt. Den förtalskampanj och demonisering av rödräv som tillåts är uppseendeväckande. I rovdjursdödande tävlingar ”Rovdjurskampanjen” uppmanas unga att döda rävar. Högsta poäng ges alltså för dödande av räv i så kallad ”predatorjakt”. Den långa jakttiden gör att räven är både rätts- och skyddslös under allt för lång tid. Den förråade synen på räv gör att många slutar som åtelkadaver i skogen eller tränings- eller lekobjekt för hundjaktstävlingar. För rävar påkallas ingen djurvälstånd alls och människor tillåts cyniskt att utsätta räven för plågsam behandling.

Jägarförbundet måste omvärdera räven både som djur i den ekologiska balansen och dess individuella familjestrukturer. Senaste dokumentär i SVT:s kunskapskanal om rävar i Berlin, avslutas med ett **tydligt budskap från forskarna till jägarna att de måste ändra sin inställning.**

Gällande jakttid för räv måste begränsas för att inte strida mot förbudet att inte jaga under djurens parningstid (februari-mars) och födande av ungar (april-maj). Klimatförändringar oräknat innebär nuvarande jakttid att dräktiga rävhonor jagas.

6. Allmän jakttid, Iller

Rödräven har en beståndsreglerande effekt på illerpopulationen och här kan en ekologisk balans uppnås om den allmänna jakten på rävm begränsas. Brunstiden för illern är mars – juni att då tillåta jakt fram till den 28(29)februari är oetiskt. **Avskriv allmän jakt på iller (den 1 sept. – 28 (29) feb.**

23. JF bilaga 4, punkt 2

Avskriv skyddsjakten på iller helt. (den 1 juli-den 30 juni)

7. Allmän jakttid, skogsmård

Förökningstakten hos skogsmården är låg, den första kullen föds i allmänhet då mården är 2- 3 år och ungarna föds i mitten och slutet av mars och är självständiga i slutet av augusti. **I förslaget flyttar man fram jaktstarten i södra Sverige till den 1 september, alltså två (2) månader tidigare** än vad som gällde i de gamla bestämmelserna. Två veckor efter det att skogsmården anses klara sig själv, startar den allmänna jakten på den, just när den skall börja leva sitt "vuxenliv"! I förslaget kallar man detta för en "harmonisering" av jaktstarten? Ordbudet förskräcker, men också tankegångarna runt fastställandet av nya jakttider. I mellansverige och i de norra länen pågår jakten fram till den 31 mars, vilket innebär att dräktiga honor riskerar att skjutas/dödas. **Den allmänna jaktiden på skogsmård kan helt avskrivas i hela landet.** Om avskjutningen av rävmstammen minskar, då kommer också populationen av skogsmård regleras på ett naturligt sätt. På Svenska Jägarförbundets webbsida står att läsa att "Mårdjakten har stort rekreativvärde för de aktiva jägarna". Detta kan inte vara syftet med den så kallade "Viltförvaltningen", så avskriv den allmänna jakten på skogsmård.

8. Allmän jakttid, grävling

Idag jagas de flesta grävlingar för jaktens egen skull. En annan orsak till ökad grävlingssjakt kan vara de senaste decenniernas generellt ökade intresse för grytjakt, samt att den blir lovlig tidigt på jaktåret. Ungarna som föds under februari eller runt 1 mars kan fortsätta dia fram till mitten av augusti.

I förslaget är jakttiden från den 1 aug.- den 31 jan. Jakttidens slutpunkt har tidigare lagts i hela landet och det är bra, på grund av att det överlappar ungarnas födsel, **men att tillåta att jakten börjar redan den 1 augusti måste ändras, eftersom de diar två veckor in i augusti.**

27.skyddsjakt JF bilaga4, punkt 8

Skyddsjakt på grävling i hägn ska stoppas och skrivningen den 1 juli-den 30 juni skall tas bort. De skador grävlingen orsakar är försumbara. Deras föda består av insekter, grodor, smågnagare, ägg, as, rötter, lökar, frukt och bär, dagmask.

30.1 skyddsjakt JF bilaga 4, punkt 11

Årsunge av grävling får skyddsjagas den 1 juni- den 31 juli, denna skrivning bör tas bort. Grävlingen åstadkommer mycket lite skada. Att utöver den allmänna jakttiden tillåta skyddsjakt är obetänkt med tanke på de klimatförändringar, som väntas.

19.34. "Hund som används vid jakt under jord" den 1 juli- den 30 juni - ingen jakt med löshund/grythund, skall tillåtas vare sig mot grävling, rödräv, mink eller skogsmård eller andra grytlelevande djur under hela året.

9. Allmän jakttid, vildsvin

Den ekologiska balansen i Sverige är på många ställen satt ur spel, på grund av starkt reducerade rovdjursstammar och detta är också en orsak till att vildsvinsstammarna har ökat. Vildsvinsstammens storlek och tillväxt är beroende av att det finns naturliga fiender och vargen är en av dem. Eftersom vargens föda ofta utgörs av vildsvinets årsungar och således är den potentiella predatorn av vildsvin, är det av stor vikt att faunan ”repareras” genom att låta både varg och vildsvin återinta sina ekologiska biotoper. Jaktkritikerna menar att det finns alternativ till avskjutning för att hålla vildsvinen borta i form av vildsvin- och rådjurskrämmor m.m. som använder sig av ljus och ljud (radio) som skrämmer bort hjort, vildsvin och rådjur utan att skada dem. Det har i en studie visats att antalet trafikolyckor under jaktsäsongen har ökat och det är ofta under drevjakt på vildsvin som flest olyckor inträffar. Detta kan tyda på att jakt ökar risken för trafikolyckor. Ett ökat jaktryck för att eliminera vildsvinsstammen kanske inte är den bästa lösningen, eftersom det också har denna sidoeffekt.

I förslaget **9.2-9.4** står - ”En sugga som åtföljs av eller dias av smågrisar är alltså fortsatt fredad”, men Naturvårdsverket föreslår att skrivningen om ” **sugga som åtföljs av smågrisar**” **ändå tas bort.**

I förslaget kan man se att det förs en förvirrad och ologisk diskussion kring denna ”sats” vara eller icke vara och under punkt **9.4**, bekräftar man sina dunkla tankegångar, som man inte själv förstår: ”Naturvårdsverkets förslag om att inte längre skriva ut att sugga som åtföljs av smågrisar är fredad skulle kunna missuppfattas som att detta inte längre gäller. Ändringen bör därför kommuniceras noga för att tydliggöra vad som gäller”. Ett mer motsägelsefullt beslut får man leta efter, skrivningen **skall naturligtvis behållas** ”**Vildsvin, utom sugga som åtföljs av smågrisar**” **skall fortsatt vara fredad den 16 april- den 15 feb i hela landet och det skall klart framgå i förslaget.**

I förslaget påtalar man att ”det inte är lämpligt att öka jaktiderna för vildsvin, eftersom de redan är rikligt tilltagna”. Trots detta utökar man jakten med 16 dagar och tidigarelägger den till 1 april-den 31 jan. Med tanke på att de flesta vildsvin har en säsongsmässig reproduktion och föder första kullen från januari till april, då är det oförsvarligt att tidigarelägga jakttiden för vildsvin. Man får aldrig utsätta dräktiga suggor för jakt, stress och således inte utsätta dem för onödigt lidande i deras habitat.

Genom utökade jakttider ser man i förslaget en möjlighet att också ”nyttja arten som resurs” Livsmedelsverket har dock redovisat de hälsorisker som är förknippade med vildsvinsskött, eftersom köttet innehåller både bly och på vissa ställen även cesium, som i Västmanlands, Uppsala och Gävleborgs län. Det har visat sig att sju av tio vildsvin i Gästrikland hade cesiumhalter över gränsvärdet och fick därför inte vare sig säljas eller skänkas bort och för privat bruk och bör inte ätas mer än någon enstaka gång.

10. Allmän jakttid, dovhjort

Dovhjorten är en av de 86 djur som jagas idag i Sverige och är ett av de fyra klövdjur som i stora delar av Sverige inte har några naturliga predatorer.

Dovhjorten är under spridning i Sverige, delvis pga klimatförändringarna men även för att dovhjorten inte har intagit möjlig utbredning i biotoper. Sverige skulle kunna ha ett betydligt större bestånd av dovhjort.

Det bästa skydd mot jordbrukares och skogsägares skador är en korrekt stam av rovdjur. När det gäller dovhjort är det lokatt och varg som är de viktigaste predatorerna.

I det fall dovhjorten är präglad i ett känt vargrevir ska hänsyn till detta tas och då ska dovhjorten vara fredad till förmån för rovdjuren. Detta bör klart och tydligt framgå i jakttidsplanen då det i annat fall medför allvarliga följder för mångfalden.

Med alla de moderna jaktmedel som tillhandahålls idag är jakten effektivare och därmed bör trycket på jakt och även tiden för jakt på dovhjort minskas inom en snävare tidsram istället för att utökas.

Jaktkritikerna kan inte acceptera jakt på våren och sommaren i djurens barnkammare. Under vintern har kronhjorten redan svårt på grund av vädrets makter. I den mån jakt på dovhjort överhuvudtaget ska vara tillåten måste den inskränkas till en kort tid och inte krocka med allmänhetens rättigheter vad gäller allemansrätten.

Därmed, om jakt ska pågå som föreslaget från 1 okt-20 oktober är man redan inne i brunnstid, vilket vi absolut inte kan acceptera.

I förslaget paragraf 10.2 flyttar man fram jaktstarten på kalv en månad, då den endast är två till tre månader gamla och under brunstuppehållet föreslås jakt på hind och kalv den 21 okt.- den 15 nov i hela landet. Dessutom utökas jakten med en hel månad – den 1 mars-den 31 mars på hind och kalv. **Den utökade jakttiden/förslaget på hind och kalv uppgår till en månad och 15 dagar, denna skrivning måste tas bort!** Av den avskjutningsstatistik som redovisas i förslaget så framgår det att man under 2017/2018 dödat 30 procent av dovhjortstammen. Med de föreslagna utökade jakttiderna kommer dödligheten att öka väsentligt mer, detta är oförsvarligt i en tid då den biologiska mångfalden - de vilda djuren försvinner i en takt vi aldrig tidigare sett och vi befinner oss i en ekologisk kris av oöverskådliga dimensioner.

Jaktkritikerna avvisar förslaget att allmän jakt förlängs och tillåts även under mars månad.

Om jakt på dovhjort ska bedrivas och rovdjur inte finns i området, kan jakt förekomma den 21 november fram till 27 november.

Motivering: allemansrätten utnyttjas starkt under augusti, september, oktober och början av november (ex.vis svampplockning) december, januari och februari är totalt oacceptabelt, då djuren redan har en svår tillvaro.

Licensjakt:

Beräkningen av dovhjortstammens storlek från 2016, utförd av Jägarförbundets viltövervakning är en indikering (126.000) och därmed inte tillfredsställande statistik och behöver ej överensstämja med verkliga populationen. Om man skulle beakta, enligt de estimerade siffrorna, har 33% skjutits av samt att ett mörkertal förekommer av trafikdödade, tjuvjagade, rovdjursdödade och inte inrapporterade avskjutna eller naturlig död.

Sverige har en älgförvaltning som genom licensjakt har förhållandevis god kontroll på Sveriges älgstam.

Detta måste eftersträvas även på dovhjortsstammen, vilket innebär att endast licensjakt på dovhjort ska vara möjlig (optimalt under perioden 20-27 november som ovan - veckan då allemansrätten nyttjas minst.).

11. Allmän och särskild jakttid, kronhjort

All kronhjort som tillhör nominantrassen (1500-1900) är fridlyst året om – ingen jakttid får förekomma. Den förvaltning och registrering som finns i Skånes kronhjortsområden skall harmoniera i hela Sverige (detta innebär i princip ska kronhjort bara jagas på licens)

Licensjakt ska endast förekomma den 20 - 27 november.

Motivering: allemansrätten utnyttjas starkt under augusti, september, oktober och början av november (ex.vis svamplockning)

Vi kan inte se varför en utökning ska ske på en redan liten stam och speciellt vill vi betona allmänhetens trygghet i skog och mark. Enligt ert förslag på harmonisering av jakttider, delar Jaktkritikerna er åsikt men föreslår jakt på 20-27 november och licensjakt.

Jaktkritikerna arbetar hårt för att få bort all jakt med lösa drivande jakthundar i Sverige. Sverige har ett av världens mest tillåtande system för jakt med jakthundar. I vissa andra länder är jakt med hundar förbjudet. Jaktkritikerna vill ha bort jakt med lös hund därför skall inte heller jaktträning av hund förekomma vare sig i det fria eller i hägn. Jakt efter vilda djur är ett gravt djurvälfrädsproblem i Sverige som måste uppmärksammas sanningsenligt. Engelska studier visar bland annat extremt stresspåslag vid psykisk och fysisk stress, för hög kortisolnivå, utmattnings- och muskelskador på hjortdjur i samband med – och efter - jakt. **Den post-traumatiska stressen för djur som jagats av hund påtalas aldrig av Naturvårdsverket eller ansvariga jägare!** (*Physiological effects of hunting red deer*/Sub-Departement of Animal Behaviour, University of Cambridge/ P Bateson/E. L. Bradshaw/publicerat av Royal Society)

Anmärkning: Vi påpekar att vi inte förstår motiveringen i Naturvårdsverkets jaktidsöversyn vad gäller ”rådande skadesituation” från Kronhjort. (sista meningen på sidan 39) då ingen skadesituation har beskrivits.

12. Allmän jakttid, rådjur

12.3 stycke 3, sista meningen: ” Trafikolyckor med vilt inblandat medför stora kostnader för samhället.” Vilken källa och vilka kostnader rör det sig om? Uttrycket stora kostnader för samhället känns inte tillfredsställande. Vi talar om samexistens med levande djurindivider. Om beslut ska grundas på ovan uttalande, bör uttalandet vara mer vederhäftigt.

Vi efterfrågar även närmare siffror och studier från Petter Kjellander vad gäller rågetens mjölk och bedömning av när kiden klarar sig själv. Det är inte trovärdigt att lämna information på detta lättvindiga sätt när det gäller andra individers varande i våra skogar. Exempelvis för sent födda kid torde vara betydligt längre beroende av sin mor än första oktober. Jakt på de djur som lyckats ta sig igenom en sträng vinter ska inte förekomma på senvintern. Vill man skydda planteringar måste rovdjur som varg och lodjur finnas som predatorer och skrämseleffekt för rådjuren.

Petter Kjellanders personliga kommentar vad gäller rådjurens känslighet ” Jakt innebär alltid viss form av störning för viltet även om rådjur i störningsstudier har visat sig vara relativt okänsliga för störning genom jakt” Vad finns det för belägg för detta? För jaktkritikerna är det inte tillfredsställande att endast i en fotnot läsa kommentar av Petter Kjellander, vi vill kunna granska de fakta som ligger till grund för en sådan kommentar.

Rådjur har naturliga fiender i hela sitt utbredningsområde, exempelvis lodjur och räv. Därmed har rådjuren en naturlig biologisk cykel som inkluderar predatorer och därmed behövs ingen jakt mot skador i jord- och skogsbruk. Det är den biologiska mångfalden som skall eftersträvas enligt FN.

Populationsstatus: enligt Naturvårdsverket är siffran cirka 375.000 individer – vad finns som underlag för denna siffra?

Vilken källa kommer avskjutningsstatistiken från och hur tillförlitlig kan den vara, då det inte finns någon plikt att anmäla skjutna rådjur (något som borde införas)?

Jakt på rådjur föreslås bli tillåten för allmän jakt i hela landet, även efter januari - har alltså utökats med en hel månad - under hela februari. Förslaget innebär att jakttiderna för rådjur förlängs i de norra länen, både vad gäller tidpunkt för jaktens start och slut, sammanlagt **en utökad jakttid på två månader**. Naturvårdsverkets skriver ”**Jakttiderna harmoniseras över hela landet**”. Förstår Naturvårdsverket innebörden i ordet **harmonisering**? **Standardisering är en riktigare benämning, men ordet man genomgående använder kan kopplas till frid, lugn balans och således leda bort tankarna från att legalisera mer död och lidande, i form av utökade jakttider för i princip alla vilda djur i Sverige**

Jaktkritikerna avvisar förslaget att allmän jakt förlängs och tillåts även under februari månad. Februari är en månad då ljuset återkommer och djuren exponeras mera i sökande efter värme och föda. 13. Allmän Om nu jakttid ska förekomma ska det för ”harmoniseringen” vara 20-27 november.

Jakttid införs inte på svärta, skedand, årta, skarv, korp, säl och mufflon

Mufflon får

Om jordbruksverket och naturvårdsverket mf.l tillåter att mufflon finns i Sverige så skall mufflon fåret behandlas på samma sätt som exempelvis dovhjort som likaså är ett av människan införd djur i Sverige. Det vill säga i den mån jakt behöver bedrivas på mufflon i Sverige skall den harmonisera med övrig jakt, 20-27 november.

I den mån mufflon får räknas som invasiv art i Sverige ska mufflon åtnjuta samtliga skydd som övriga arter i Sverige angående ynglingstid, brunst och parningstid etc. Det innebär att om det överhuvudtaget behöver bedrivas jakt på mufflonfår ska detta ske i Naturvårdsverkets harmoniserande tecken den 20-27 november.

Sanningen är snarare att mufflon hålls onaturligt i hägn och säljs för troféjakt av skrupelfria kommersiella ägare. Detta är ännu ett tecken på att Naturvårdsverkets argument om att jägare inte har tid att hinna ”avskjutningen” faller.

14. Allmän jakttid, föreslås införas på ekorre

Detta makabra förslag är det mest spektakulära och anmärkningsvärda som Naturvårdsverket som central miljömyndighet vill införa. Ett av de mest älskade djuren av både barn och vuxna! Här missbrukar Naturvårdsverket inte bara sin roll som ansvarig för naturen utan visar tecken på dåligt omdöme att ens låta ett sådant förslag komma så långt fram i en jakttidsberedning – samtidigt som alla miljöorganisationers förslag negligeras. Dödande av ekorrar kommer att få samtliga jägare på fall inför allmänheten. Ekorrajakt och pilbågsjakt markerar bottennivån från dagens tjänstemän.

Jakt av ekorre med motivering att den bland annat kan ta sig in under tak eller i vindsutrymmen och bygga bo där är ett löjeväckande argument. Ett patetiskt infantilt sökande efter anledningar att införa allmän jakt. Detta är ej ett godtagbart motiv för att utlysa allmän jakt på samtliga ekorrar. Vad finns det för statistik på detta? Flertalet ekorrar är bosatta i skogen och de som inte är det, faller oftast offer för trafik, hundar och predatorer. De flesta som har privilegiet att bo nära ekorrar brukar mata dem. Här tycker vi att Naturvårdsverket borde allmänbilda sig och se utbudet från alla nya naturfirmor för fågelmat som säljer och producerar foderanordningar, viloholkar och bo-holkar speciellt för ekorrar!

Däremot framgår det i jaktpressen att en del jägare anser ekorren vara en bra ”nybörjarträning” för nya/unga?/ jägare. Att döda liv för att ”träna” är inte förenligt med år 2020. Att ekorren ska vara en jaktresurs fyller inget syfte för allmänheten. Betänk att vilt är inte till för jägare endast och att den föråldrade synen att allt ska kunna jagas, är inget som merparten av svenska folket skriver under på.

Tyvärr utsätts ekorrar redan idag av faror, såsom exempelvis de fällor som avses för andra djur. Ekorrar fångas in i dessa fällor av misstag. Detta visar med all tydlighet att alla fällor och snaror måste förbjudas i stället för att införa en slask-paragraf för att ”jägare” eller de minderåriga som sysslar med fällfångst och orsakar bifångst inte skall lagföras.

Det finns ingen marknad för ekorrskinn. Har Naturvårdsverkets tjänstemän inte följt utvecklingen i världen? Päls är tabu och de ledande modeföretagen med en medveten ekologisk och etisk image tar avstånd offentligt. Vilket kulturarv ska uppfinnas för tillagning av ekorre? Naturvårdsverket vill kanske även införa kinesiska djurmarknader för att öka cirkeln med utnyttjandet och konsumtion av vilda djur?

Naturvårdsverket redovisar själva siffror på avskjutning på ekorre innan fridlysning 2001 (307 exemplar 2001) detta innebär att den inte är högintressant för jakt. När ekorren, som hermelinen blev fridlyst från 2001 så var motiveringen att den ej var av intresse – varför vill nu Naturvårdsverket inbegripa ekorren med allmän jakt?

Jaktkritikerna avvisar bestämt att allmän jakt införs på ekorre.

15. Allmän jakttid, föreslås införas på hermelin

Fridlysning ska fortsatt gälla, motivering:

En mycket snarlik art som i praktiken inte går att skilja från hermelinen (*Mustella Erminae*) är vesslan. Jakt på hermelin skulle innebära ett stort skjutande och skadande av vesslan (*Mustella Nivalis*) som är även den är fridlyst.

Hermelinen varken äts och skinnen tillvaratas inte.

Ytterst fåtal har jagats tidigare se motivering på ekorre / alfågel. Avskjutningen uppgick till 103 st. (2005), 327 st. (2000) och 422 st. (1995).därav följer att det inte finns något behov att jaga detta lilla rovdjur.

Varför vill nu Naturvårdsverket ha allmän jakt på hermelinen? Kan det vara för att Jägarförbundets medlemmar är för okunniga att se skillnad på hermelin och vessla och därmed förenkla för jägarna? Eller har jägare för avsikt att åter instifta kejsar-mode med hermelinmantel i sina inre kretsar? Jaktkritikerna påminner om att Kejsaren förblir naken även om frestelsen att stjäla djurens vackra pälsar är stor.

Jaktkritikerna avvisar bestämt att allmän jakt införs på Hermelin.

16. Särskild jakttid, älg

16.2. Jaktkritikerna motsätter sig Naturvårdsverkets förslag att länsstyrelserna inte skall kunna begränsa jakten.

16.3. Älgjakten ska koncentreras till jakt under hösten. Den allmänna jakttiden bör också kortas till som längst 10 januari för att minska konflikten mellan jakt och andra aktiviteter i vår gemensamma natur.

16.5 I förslaget föreslås att länsstyrelsernas möjlighet att undanta älgjakt i områden som allmänheten brukar använda för friluftsliv tas bort. **Jaktkritikerna motsätter sig att länsstyrelsernas möjlighet att undanta älgjakt i områden som allmänheten brukar för friluftsliv tas bort**, eftersom allemansrätten gäller i vårt land! Naturvårdsverket skriver på sin hemsida att ”med rätten följer krav på hänsyn och varsamhet mot natur och djurliv, mot markägare och mot andra människor”. **Denna devis står i skarp kontrast till de förlängda jakttiderna, samt de störningar som löshundsjakten utgör mot allt vilt, men också mot människor, som vistas i naturen.**

Jakttid endast under den 20-27 november.

17. Säl – gråsäl, knobbsäl och vikare

Jaktkritikerna motsätter sig allmän jakt på säl.

Jaktkritikerna vidhåller dessutom, att jakt på de marina däggdjuren, sälarna, är oförsvarbart både med anledning av de ständigt nya larmrapporterna om havens tillstånd och ännu okända miljögifter för både fisk och däggdjur, som gäller om sälarnas framtid i våra förorenade hav. Sjukdomar kan komma att drabba sälarna och därför skall stor aktsamhet iakttas om dessa högt stående däggdjur.

Naturvårdsverket är i sitt uppdrag ansvariga för att ta fram kunskap och underlag för att utveckla vårt eget och andras miljöarbete. Att verka för jakt på marina däggdjur som av så många anledningar är skyddsvärda borde Naturvårdsverket avhålla sig ifrån när problemen med fisket och havsmiljön är helt andra än de som säl anklagas för att orsaka. Jaktkritikerna anser att även skador av säl på fisk och fiskredskap ska förebyggas på annat sätt än genom jakt.

Argumenten för att minimera sälstammarna har varit samma i decennier - man hävdade då som nu att det ökande antalet sälar hotar fiskbestånden i Östersjön. Att sälen orsakar stora skador på kustfisket och förstör fångstredskapen, samt att jakt inte innebär någon fara för sälarnas bevarandestatus. Just dessa argument, låg också till grund när riksdagen den 4 april 2019 röstade för att införa licensjakt på säl. Nya forskningsrön, både i Sverige och Finland har dock visat att det är främst klimatkrisen, övergödning och överfiske (trålning) som är de verkliga problemen. Att fiskebestånden både i Östersjön och i Skagerack har minskat katastrofalt beror på andra orsaker än sälpredation.

Monica Winder, professor i marinbiologi vid Stockholms universitet, har forskat på sälarnas påverkan på torskbeståndet. Hon och många andra forskare, tror inte att licensjakt är en effektiv åtgärd. ”Enlig vår studie så har sälarna ingen stor inverkan på torskpopulationen”, säger Winder, som anser att miljöförändringar och fiskekvoter är viktigare för torskens framtid.

En rapport från Lantbruksuniversitetet SLU visar att fiskebeståndet har minskat hos vissa fiskarter, såsom, torsk och kolja och att dessa nu är starkt hotade på västkusten. Joakim Hjelm, forskare på SLU säger till Ekot Sveriges radio den 10 juni 2019 - att detta är något av "de lägsta nivåerna vi sett" och att det förmodligen beror på överfiske och klimatförändringar. **Han avslutar med att - "vad som är viktigast nu är att vi behöver en förvaltning som bygger på vetenskaplig fakta, som kan lyfta blicken och som tar hänsyn till hela det ekologiska systemet".**

I förslaget sid 61, står att ”Sälarna har under de senaste decennierna ökat till dagens relativt stora populationer som orsakar skador, dels genom direkt påverkan på det yrkesmässiga fisket, dels genom negativ påverkan på populationerna av arter som är av stor vikt för sportfiske, såsom lax, öring och

abborre” och att Naturvårdsverket anser att licensjakt på säl är ett komplement till skyddsjakt, trots detta har Naturvårdsverket i ett tidigare uttalande skrivit att ”licensjakt är ett trubbigt verktyg, licensjakt på säl till skillnad från skyddsjakt löser alltså inte specifikt konflikten med fiskerinäringen”. Vad är då syftet med att införa licensjakt på säl? Kan det vara att man vill införa ett nytt jaktbyte för jägare, och kanske jakt för EU-jägare som saknar jaktmarker?

Sälarna ingår i allra högsta grad i det ekologiska systemet och även om gråsälen inte just nu anses hotad som art, lever den i en så utarmad och förgiftad miljö, så det bara är en tidsfråga att även denna art kan hamna under gynnsam bevarandestatus. Med tanke på att den biologiska mångfalden är hotad, så bör naturligtvis stor försiktighet beaktas före det att licensjakt på säl sätts. Jaktkritikerna anser att även skador av säl på fisk och fiskeredskap ska förebyggas på annat sätt än genom jakt.

Vikaresälen är en akut hotad art, som också är påverkade av miljögifter, drygt trettio procent av honorna beräknas vara sterila. Milda isvintrar har orsakat hög dödlighet hos kutar bland de sälar vikarsälar som lever i Östersjön. En rapport från Havs- och Vattenmyndigheten *Underlag för klimatrefugier i havsplaneringen 2017* (rapport 37:2017). - står att vikaresälen riskerar att försvinna helt från Bottenviken och Naturhistoriska riksmuseet anser att - vikaresälen uppnår inte kriterierna för ”gynnsam bevarandestatus” och heller inte för ”god miljömässig status” på grund av den låga tillväxthastigheten (lägre än gränsvärdet 7 %) samt en splittrad utbredning som kan misstänkas minska i framtiden. (Naturhistoriska riksmuseet 2018-03-09).

Vikaresäl är upptagna i bilagor 2 och 5 (92/93/EEG) i Art- och habitatdirektivet. Det innebär att Sverige måste säkerställa att jakt efter vikare förenlig med upprätthållande av gynnsam bevarandestatus för arten.

17.4. Konsekvens

Här skriver Naturvårdsverket att ”Förslaget möjliggör en populationsreglerande jakt på säl. På så sätt kan de skador som sälen orsakar förväntas minska. Detta bör i sin tur leda till ett minskat behov av skyddsjakt och minskade konflikter”. **Jaktkritikerna hänvisar till våra ovan framförda argument, som visar hur felaktigt och motsägelsefullt Naturvårdsverket framför sin propaganda för att införa licensjakt på säl, när de verkliga motivet är att utöka jakten med fler arter och erbjuda utökad jakt till en jägarkår, som är omätlig.**

18. Inskränkningar i jakten, tid på dygnet

18.3.

Jaktkritikern avvisar bestämt Naturvårdsverkets förslag att stopptiden vid björnjakt utökas med tre timmar.

18.4

Det är ingen slump att stopptid under dagen för björnjakt är satt till ”*två timmar före solens nedgång*”, detta måste Naturvårdsverket förtydliga. Nämligen att en påskjuten och skadeskjuten björn kan utgöra en fara även för allmänheten! Det kan finnas andra människor och hundar i närområdet, som exempelvis bär- eller svamplockare eller bara flanörer, för vilka en skadeskjuten björn kan utgöra livsfara. Det är uppenbart att möjlighet för att säkra eftersök i dagsljus måste vara obligatorisk. Om efterlevnad skall garanteras av 17 § i jaktförordningen: ”*ska en hund som är särskilt tränad i att spåra upp skadat vilt kunna finnas på skottplatsen inom högst två timmar från påskjutningen*” – måste **jakttiden för alla rovdjur stoppas två timmar före solens nedgång.**

Älg

Att inbegripa Älgens jakttid på dygnet med motiveringen att älgar rör sig under skymningstimmen och därmed tillåts jakt i större utsträckning för att öka möjlighet till uppfyllnad av ”avskjutningsmålen”. Här bör man ta i beaktande att jaktperioden för älg vill ökas väsentligt och om det skulle ske kommer våra älgar att ha det svårt ändå. Har någon tittat på helheten av just älgens ökade jakttider och dygnstider? Med tanke på klimatförändringarna vet vi att älgbeståndet kommer att minska, vi önskar att Naturvårdsverket och Skogsbolagen tar hänsyn till detta i sina önskemål om utökad jakt och ”avskjutningsmål”. Här måste hänsyn tas till både vila och föda – inga djur skall behöva utsättas för jakt dygnet runt, särskilt inte idisslande klövdjur som kanske redan störts och jagats hela dagarna med jägare och hundar i skogen.

Då älgjakt med hund pågår under september månad i norra Sverige och det finns en önskan från jägare att tidpunkten ska harmoniera med kronhjort under september månad – föreslår vi att harmoniseringen blir tvärtom och därmed startar älgjakten i oktober i harmoni med kronhjort. Enligt Naturvårdsverkets egen skrivelse, är kronhjorten störningskänslig och i områden med kronhjort finns även älg

Mufflon får

Att föreslå att mufflon ska jagas dygnet runt är helt förkastligt. Inget djur skall jagas dygnet runt. Vi skulle vilja ha en motivering varför mufflon får anses vara av hög riskklassning. Definiera vad skälet är till detta.

Hjort

Här skiljer man på inhemska och främmande hjortar. De främmande jagas dygnet runt. Det är svårt att särskilja djuren i mörker och risken för skadeskjutning är hög.

Dygnet-runt jakt skall inte tillåtas av etiska skäl och av hänsyn till djuren.

Björn

Som Naturvårdsverket själva informerar förekommer det idag mer tekniskt avancerad eftersöksutrustning och tränade eftersöksekipage för björn. Vad är skälet till en utökning av jakttiden för björn? Tiden för jagande av björn ska begränsas inte utökas.

Har inte Naturvårdsverket föreslagit att jakt på björn inte ska tillåtas i föreskrifter som var på remiss 2019?

En harmonisering av begränsningen av tid på dygnet för jakt på vilt inte nödvändig. Det är ett absolut krav att jägare ska hålla reda på de tider som gäller. Här måste Jägarförbundet uppfylla sitt uppdrag så att deras medlemmar har den information och den utbildning de behöver. Utökning av dygnets jakttider är helt förkastlig såväl med åtanke på skadeskjutningsfrekvensen men även med tanke på de utökade jakttiderna som har föreslagits i de övre kapitlen. Uppdraget till Naturvårdsverket att frambringa en jaktöversyn innebär EJ att man i alla avseende ska flytta gränserna framåt till jägarnas favör.

Jaktkritikerna anser att stopptiden vid jakt efter alla stora rovdjur ska vara som idag, för björn, dvs. fram till två timmar före solens nedgång

19. Tider för jakt med hund och jaktträning med hund

Jaktkritikerna anser att jakt med hund är en brutal form av jakt, många gånger långdragna med ett plågat och stressat vilt. I jaktmedia har kunnat läsas debattinlägg om ”att hundar våldför sig på viltet” och ”att tystnadskultur råder inom jägarkåren”.

Jakt efter vilda djur är ett djurvälståndspåslag i Sverige som måste uppmärksammas sanningsenligt. Engelska studier visar bland annat extremt stresspåslag vid psykisk och fysisk stress, för hög kortisolnivå, utmattnings- och muskelskador på hjortdjur i samband med – och efter - jakt. **Den post-traumatiska stressen för djur som jagats av hund påtalas aldrig av Naturvårdsverket eller ansvariga jägare!** (*Physiological effects of hunting red deer*/Sub-Departement of Animal Behaviour, University of Cambridge/ P Bateson/E. L. Bradshaw/publicerat av Royal Society)

En utökning av jakt eller jaktträning ska därmed inte förekomma. All jakt med hund ska bort.

Jakt och jaktträning av hund lämnas i stort på den enskilde jägaren att tillgodose kravet i 18 paragrafen andra stycket JF. Bedömningen att dessa beslut skall fattas så nära de människor som berörs låter väldigt bra i skrift men är helt förkastligt i verkligheten, såväl för andra friluftsutövare som de vilda djuren.

Som Naturvårdsverket själva skriver (sid 68) bör ”ur ett biologiskt perspektiv vore det önskvärt med harmoniserande jakttider där ingen jakt och jaktträning med hund tilläts under någon av klövviltens reproduktionsperioder eller innan någon av deras avkommor är självständiga”. **Jaktkritikerna motsätter sig jakt med hund helt**, vi måste ändå påpeka att **här frångår man helt den biologiska perspektivet och endast ser till jägarnas behov.**

19.2 Hund som förföljer efter älg

I södra Sverige kommer därmed jakten fortsatt börja den 21 augusti – en period då det är varmt i området och detta är påfrestande för samtliga älgar. **Vi ska inte ha löshunds jakt i skogen** men rimligt vore att man, på grund av höjd temperatur i Sverige, ska tiden flyttas framåt i hela Sverige.

19.6 Hund förföljer björn

Här har ingen ändring skett sedan tidigare dock föreslår Naturvårdsverket behov av att träna unga oerfarna hundar och föreslår att oerfarna hundar fortsatt får möjlighet att släppas tillsammans med en erfaren björnhund under tiden för licensjakt på björn. Detta är väldigt bekymmersamt då vi ifrågasätter riktigheten att utsätta en oerfaren hund i en jaktsituation mot en björn.

Björn är ett ytterst stresskänsligt djur och riskerar överhettning vid jakt – därför skall drivande skarpa hundar förbjudas för jakt på björn. Därav är alltså även jaktträning på frilevande björn icke godtagbart av djurvälståndsskäl.

19.10 hund som förföljer hjort och rådjur

Kronhjort och rådjur är en ytterst störningskänsliga arter. Högst sannolikt är att hundarna ej kan skilja på kronhjort, rådjur eller andra hjortdjur. **Jakt med hund skall helt upphöra på dessa djur.**

19.13 Hund som förföljer vildsvin

Ingen jakt med hund.

Denna jakt bedrivs med hundar som även jagar annat vilt vid andra tidpunkter på året. Detta innebär att störning i djurens boendemiljö kommer att ske redan från 1 augusti. är viktigt att tiden för start ”harmoniserar” och därmed ska datum för start flyttas fram till oktober.

19.16 Hund som förföljer rödräv

Rävjakt i Sverige har inget syfte. Vi varken äter räven eller använder dess päls. Räven är oerhört viktig i vårt eko-system. Dess huvudföda är sorkar och de är i sin tur fästingförvaltare under vinterperioden. Detta innebär att om vi inte har rävar kommer fästingar att skapa ännu större problem för oss människor. Vi ska inte ha någon nöjesjakt i Sverige, varken med vapen eller med hundar.

9.18 Hund som följer lo

Vi motsätter oss denna typ av troféjakt på lodjur och särskilt med drivande skarpa hundar. Hund som tillåts jaga lodjur är extremt oetiskt och innebär grovt djurplågeri.

Ingen jaktträning med hund ska ske på lo en månad före jaktstart. Ungarna är inte självständiga i februari månad. Lo har dessutom sin brunsttid i slutet av februari och i mars. Hur Naturvårdsverket kan påstå att lodjur inte påverkas av jakt med hund eller jaktträning med hund under brunsttid är helt ofattbart och vi kräver att få se fakta som stöder dessa påståenden.

Jaktkritikerna kräver att Naturvårdsverket exakt definierar på vilket sätt jakt och jaktträning med hund INTE utgör en störning för lodjurshonor med ungar, lodjur under brunsttid och icke fullvuxna årsungar.

19.21 Hund som förföljer grävling

Naturvårdsverket bör titta på formuleringen att ”jakten sker dock i huvudsak under dygnets mörka timmar när i regel bara en mindre del av det rörliga friluftslivet är aktivt i skog och mark”.... här lägger man över ansvaret återigen till den enskilde vid jakt med hund. Slarvigt språkbruk som egentligen ser endast bra ut på pappret och som kan åsamka flera djur skada.

19.21 Hund som förföljer mink, mårdhund, tvättbjörn

Naturvårdsverket föreslår att jakt med hund som förföljer dessa arter tillåts under en längre period, fram till dess att markhäckande fåglars häckningstid börjar. Ska vi ha jakthundar i skogen där markhäckande fåglar ligger på sina ungar? Inga jakthundar! Förslaget innebär störningar under reproduktionstider för flera viltarter. Detta argument håller inte – **vi kan inte ha lösa hundar i skogarna året om.** Naturvårdsverket nämner vikten av att jakten i hög grad bedrivs inriktad på just dessa arter och att specialiserade hundar utan intresse för andra viltarter används under sensvåren. Ingenstans går att läsa hur detta kommer att övervakas. Dessa konstruktioner går inte att applicera i verkligheten och Naturvårdsverket kan inte med några ord friskriva sig för konsekvenserna.

Att Länsstyrelsens administration minskar med förslaget, är inte skäl nog att bedriva löshunds jakt under denna period. Länsstyrelserna måste tillföras kunskap och resurser för ökad naturbevakning i stället.

19.25 Hund som förföljer varg, järv och övriga däggdjur

Ingen löshunds jakt på våra rovdjur. Detta även med hänsyn till hundarna som ofta skadas eller rentav dödas för att vara jägarens verktyg.

19.29 Hund som inte förföljer vilt efter fågel

Statens mark upplåtes till jaktträning med hund. Fåglarna jagas med stötande eller skällande fågelhundar. Naturvårdsverkets kommentar att ”det saknas kunskap om fåglarna störs” är en omoralisk och oetisk kommentar – samma gäller även för fåglar - när fåglarna flyr beror det på att de anser sig hotade och därmed är en störning självklar om inte en underdrift. Att man ska kunna köpa jakttillstånd för jaktträning med hund på statens mark på samma sätt som jaktkort är även detta en stark markering mot allemansrätten. Våldigt intressant är dock att man tydligt markerar att i de områden där renskötseln bedrivs ska tas hänsyn till såväl höstsamling, slakt och brunst, kalvning. **Detta innebär att vårt vilt har inget värde för Naturvårdsverket utan värdesätts enbart i monetärt syfte.**

19.32 Hund som inte förföljer annat vilt efter annat vilt

Hundar som jagar hare, vildkanin och räv – i jaktöversynen menar Naturvårdsverket själva att en utökning av tiden skulle innebära alltför mycket lidande. Vi ifrågasätter om man ej **ska ta bort jakt med lös hund till fullo**, då när det gäller hare och vildkanin finns flertalet predatorer redan i skogen och vinterperioden är oerhört svår för deras överlevnad. När det gäller räv är det ingen mening att jaga räv **då nöjesjakt inte skall främjas i våra skogar.**

19.35 Hund som används vid jakt under jord på vildkanin mårdhund, mink, stenmård och tvättbjörn

Ingen jakt ska förekomma med löshund under hela året. Flera djur har ungar. Det finns även ett frågetecken vad gäller vildkaninen som redan går under paragraf 19.32 med jakt även 21 aug – 28 (29) feb.

19.28 Hund som jagar på olämpligt sätt

Bestämmelsen att hund vid jakt eller jaktträning under tiden 21 aug – 30 sept driver eller förföljer hjort eller rådjur ska kopplas är i sig korrekt, även **om lösa hundar ej ska finnas i skogen alls.** Detta för att inte störa viltet i deras mest fruktsamma period men även för att andra friluftsmänniskor, löpare, hundägare ska få en chans att även de ha harmoni i sin upplevelse. ”Harmoni” som Naturvårdsverket så konsekvent förespråkar. Att man nu i förslaget föreslår att avskaffa detta är en skymf mot allemansrätten och exempelvis de sällskapshundar som gärna promenerar i skogen. Det finns få som har sådan kontroll på sina jakthundar eller hundar. Hundar ska inte driva i skogen eller vara lösa med ”osynliga koppel”. Om koppel är osynligt finns det heller inte. Därmed **ska bestämmelsen inte tas bort.** Hundar ska vara kopplade i skogen.

Förslaget innebär att exempelvis i Värmlands län, där alla de fyra stora kan uppträda, kan jägare träna jakthundar efter stora rovdjur från den 21 augusti till den 15 april. Jaktträning med lösspringande hundar kan börja vid björnjaktstarten, följt av träning på järv, därefter varg och avslutningsvis lodjur. Om kvoten för licensjakt efter lodjur inte är fylld i alla län kan hundträning pågå i hela Sverige fram till och med den 15 april.

Jaktkritikerna avstyrker all jaktträning på stora rovdjur före jaktstart.

Ingen konsekvensanalys av jakt och jaktträning med hund

Någon samlad konsekvensbeskrivning eller konsekvensanalys görs inte av alla förslag under kapitel 19, utan delar berörs marginellt på tre ställen med några få rader. Förslagen i kapitel 19 är inte

genomarbetade på det sätt som man rimligen måste kunna begära av ”Jaktmyndigheten”

Jaktkritikerna anser att hela punkt 19 bör strykas, eftersom den strider mot paragraf 27 i jaktlagen (1987:259) ”Jakten skall bedrivas så att viltet inte utsätts för onödigt lidande och så att människor och egendom inte utsätts för fara”.

20. Förstörelse av bävrars dammbyggnad

20.2 förslaget framgår det att man måste beakta försiktighetsprincipen då det gäller förstörelse av bävrars dammbyggnad och bo. Dock framgår det av förslaget att bäverstammen har ökat både till antal och utbredning. Men man anser trots detta att länsstyrelser måste vara restriktiva med att ge tillstånd till rivning av dammbyggnad och bo, det är bra! **Jaktkritikerna motsätter sig förslaget av en månads utöka jakttid, eftersom skydds jakt redan är tillåten i september.**

Bäverns roll i ekosystemet är viktig, dominant arter minskar i antal och mindre konkurrenskraftiga arter främjas. Totalt blir artrikedomen av makrofyter tre gånger högre till följd av bäveraktivitet och ökningen i artrikedomen fortsätter öka linjärt i 40 år, upp till 75% av den totala artrikedomen i lokala sjöar. (Effekter på miljö och biologisk mångfald” är ett arbete av Emma Hellkvist)

21. Skydds jakt på enskilda initiativ med stöd av JF bilaga 4 (26-31 a §§ JF)

Även här hänvisas till ”Strategi för viltförvaltning där det står: ”Beslut ska fattas så nära de människor som berörs som möjligt. Det innebär att förvaltningen till stor del styrs på regional och **lokal nivå**.”. Att sådan jakt som omfattas av de tio paragraferna 26-31 a i jaktförordningen är det andra exemplet i jaktlagstiftningen där föreningen finner, att den som håller i bössan själv kan styra och ”förvalta viltet” på lokal nivå. Längre kan man väl inte komma i delegering?

I andra stycket anges: ”Tillsyn bedrivs på samma sätt och det är de rättsvårdande myndigheterna som har att avgöra om den som har bedrivit skydds jakten har uppfyllt kriterierna för skydds jakten, precis på samma sätt som vid skydds jakt med stöd av myndighets beslut.”

Jaktkritikerna kan inte tolka detta på annat sätt än att **ingen** tillsyn sker av hur dessa undantagsbestämmelser tillämpas!

På s. 83 skrivs: ”Som villkor för skydds jakt som sker med stöd av bilaga 4 till JF bör därför vissa av undantagsgrunderna i FD art 9.1 anges tydligare för samtliga fågelarter som förekommer naturligt i Sverige. På samma sätt bör vissa av undantagsgrunderna i AOH art 16.1 anges tydligare som villkor för skydds jakt som sker med stöd av bilaga 4 till JF på däggdjur som listats i AOH:s bilagor.”

Det måste uppmärksammas att järv inte finns förtecknad i AOH:s bilagor.

21.3. Rapportering vid skydds jakt på enskilda initiativ

Jaktkritikerna menar att frågan inte bara behöver ägnas ytterligare uppmärksamhet utan konkreta förslag måste här lämnas.

21.4. Skydds jakt på fåglar vars livsmiljö ska skyddas Natura 2000-områden

Citat från s. 83-84: Jakt i eller i anslutning till ett Natura 2000-område efter en art som är grund för utpekandet av ett Natura 2000-område kan kräva tillstånd enligt 7 kap. 28 a § miljöbalken. Naturvårdsverket vill därför **särskilt lyfta att jakten** på en art, om arten är grund för utpekandet av Natura 2000-området, **kan vara begränsad inom området.**

Jaktkritikerna ställer sig frågande till vad Naturvårdsverket menar med att man vill ”**särskilt lyfta**”? Föreningen kan inte se något exempel i detta förslag där verket **lyfter** denna fråga. Möjligen att verket inte föreslår att skydds jakt på eget initiativ på utter ska återinföras. Men det rimmar dåligt med att skydds jakt på såväl myndighets, som enskilda initiativ tillåts på

många andra arter som är listade i direktiven. Inkonsekvens eller dess motsats berörs i nästa kapitel 21.5. Begrepp och definitioner.

Miljöbalken nämns bara på några ställen i remissen, - i detta kapitel och under avsnitten 21.6 och 25.2. Artskyddsförordningen omnämns bara i kapitel 33.3. där jaktöversynen motiverar ett förtydligande och hänvisar till en skrivning i artskyddsförordningen gällande huggorm.

Jaktkritikerna vill uppmärksamma Naturvårdsverket på skrivningen i artskyddsförordningens 4 §¹ sista stycket:

”Första stycket gäller inte jakt efter fåglar och däggdjur. I fråga om sådan jakt finns bestämmelser med motsvarande innebörd i jaktlagen (1987:259) och jaktförordningen (1987:905).”

Jaktkritikerna har tidigare påpekat och upprepar här att vi inte hittar skrivingar med ”motsvarande innebörd” i jaktlagstiftningen, som ”tar över” då det gäller jakt – inte heller då det gäller jakt i gränslandet mellan fredade/fridlysta och inte fredade/fridlysta arter.

¹ **Fridlysning**

4 § I fråga om vilda fåglar och i fråga om sådana vilt levande djurarter som i bilaga 1 till denna förordning har markerats med N eller n är det förbjudet att

1. avsiktligt fånga eller döda djur,
2. avsiktligt störa djur, särskilt under djurens parnings-, uppfödning-, övervintrings- och flyttperioder,
3. avsiktligt förstöra eller samla in ägg i naturen, och
4. skada eller förstöra djurens fortplantningsområden eller viloplatsar.

Förbudet gäller alla levnadsstadier hos djuren.

Första stycket gäller inte jakt efter fåglar och däggdjur. I fråga om sådan jakt finns bestämmelser med motsvarande innebörd i jaktlagen (1987:259) och jaktförordningen (1987:905). Första stycket gäller inte heller fiske. I fråga om fiske finns bestämmelser med motsvarande innebörd i förordningen (1994:1716) om fisket, vattenbruket och fiskerinäringen.

Jaktkritikerna noterar att Naturvårdsverket **inte lyfter** att jakt kan vara begränsad i ett Natura 2000-område, men det ingår väl inte i uppdraget?

21.5. Begrepp och definitioner i JF bilaga 4

Här framhålls vikten av att begrepp och definitioner är otydliga, inkonsekvent använda samt svårtolkade som ger upphov till frågor inom förvaltningen. Föreningen menar att det gäller hela jaktlagstiftningen, som är ett lappverk, men det är kanske helt i linje med den adaptiva förvaltningen. Första stycket i kapitlet avslutas med skrivningen: ”Det finns behov av att på ett tydligt och konsekvent sätt ange villkoren för skydds jakt på enskilds initiativ, detta i syfte att undvika rättsosäkerhet. Det finns dock inte utrymme för en sådan översyn inom ramen för detta arbete.”
Jaktkritikerna ställer då frågan om inte just detta ska beaktas i denna översyn. När ska den annars göras? Uppmärksamma nästa punkt 22.2.

22. Skydds jakt JF bilaga 4, punkt 1

22.2. Naturvårdsverkets preliminära förslag

Apropå begrepp, definitioner och konsekvens som beskrivs i kapitlet innan.

Jaktkritikerna anser att när arter upprepas i förordningar, föreskrifter och tillhörande bilagor så bör man kunna kräva att uppställningarna är konsekvent i författningarna.

I den vänstra rutan i Naturvårdsverket förslag är arterna uppställda så här:

Amerikansk kopparand, axishjort, bisam, bison, frett, guldfleckig mangust, guldschakal, mink, mufflonfår, mårddhund, nordamerikansk bäver, rävkusu, röd muntjak, sikahjort, stenmård, strimmig skunk, sumpbäver, svartsvansad präriehund, tvättbjörn, vildkanin och vitsvanshjort

Plötsligt alfabetisk ordning? I andra uppställningar kommer arterna huller om buller.

Jaktkritikerna anser att arterna uppräknings måste vara konsekvent utifrån en vedertagen systematisk klassifikationsordning.

Föreningen noterar följande text på sidan 86: ”Fälthare och kanadagås är klassade som etablerade i landet. Båda arterna får jagas under allmän jakttid med stöd av JF bilaga 1 samt skydds jagas på enskilds initiativ året runt under vissa villkor med stöd av JF bilaga 4. Eftersom dessa arter redan är väl etablerade i landet gör Naturvårdsverket bedömningen att utökad skydds jakt inte skulle bidra till **naturvärdesnytta** i proportion till det **lidande** den skulle kunna orsaka.”

Jaktkritikerna skulle vilja få definierat och beskrivet vad som här menas med

naturvärdesnytta (för vem?)

lidande (vems lidande?)

med hänvisning till vad som sagts tidigare under kapitel 22.5. om användning av svårtolkade begrepp.

23. Skydds jakt JF bilaga 4, punkt 2

Föreningen behöver väl inte upprepa vad som framförts tidigare om artuppställningar här och framöver? Under kapitel 23.2 blandas även däggdjur och fåglar huller om buller 23.2.

Föreningen noterar med glädje att duvhök och sparvhök inte införs.

Föreningen menar också att djurägarnas ansvar att skydda sina djur behöver **uppmärksammas och lyftas** då skydds jakt inte minst på enskilds initiativ behandlas och resultera i en tydlig hänvisning

också till djurskyddslagstiftningens bestämmelser. Jakt av fredat vilt är inte det första alternativet, även om skydds jakt tillåts på enskilds initiativ för många arter under hela året.

24. Skydds jakt JF bilaga 4, punkt 3 och 4

24.1.

Jaktkritikerna avvisar strykning av bilaga 4 punkt 4. Se nedan

Jaktförordning (1987:905) bilaga 4 punkt 4		
Hare	Är anläggningen inhägnad i enlighet med de föreskrifter som Naturvårdsverket meddelar är jakt efter hare tillåten	den 1 juli-den 30 juni.

Motivering. Näringar och näringsidkare måste rimliga följa lagstiftningen och i det här fallet en föreskrift som är utfärdad av en myndighet. Det måste vara tydligt att näringsidkare har ett eget ansvar för att skydda sin verksamhet. Att det fortfarande finns vilda däggdjur och fåglar, som kan utgöra påverkan på verksamheten, kan inte vara en överraskning och skydds jakt ska inte tillåtas såvida inte förebyggande åtgärder vidtagits.

25. Skydds jakt JF bilaga 4, punkt 5

Kommenteras inte

26. Skydds jakt JF bilaga 4, punkt 6

Här gäller det skydds jakt som utgör en fara för luftfarkoster. I och med att bl.a. **corp** ingår i de tidigare bestämmelserna finner föreningen det anmärkningsvärt att Naturvårdsverket inte redovisar hur omfattande denna skydds jakt är och har varit vid landets flygplatser.

I förslaget föreslås nu att även storskarv ska kunna jagas. Även den listad.

Det finns ett rapporteringskrav och Naturvårdsverket ska regelbundet redovisa till EUK hur många exemplar av listade arter i direktiven där corp ingår, som tas av daga.

Jaktkritikerna anser att det är högst otillfredsställande att inga siffror på omfattningen av denna jakt redovisas.

Föreningen efterlyser också vilken definition av ”flygplatser” som avses inte minst då andra luftfarkoster som drönare redan användas av såväl näringar (inte minst renskötsel) som av jägare.

27. Skydds jakt JF bilaga 4, punkt 8

Kommenteras inte

28. Skydds jakt JF bilaga 4, punkt 9

Även här efterlyser föreningen aktuella uppgifter om omfattningen av den jakt som har bedrivits just med stöd av denna undantagsparagraf. Som nämnts tidigare omfattas corp av rapporterings skyldighet till EUK och sådana siffror hanteras av Naturvårdsverket.

29. Skydds jakt JF bilaga 4, punkt 10

Kommenteras inte

30. Skydds jakt JF bilaga 4, punkt 11

Kommenteras inte

31. Skydds jakt JF bilaga 4, punkt 12

31.2

den 1 aug.-den särskilda älgjaktstidens början

Understrykning: Försök hitta en tydligare/precisare skrivning!

32. Skydds jakt JF bilaga 4, punkt 18

Även här efterlyser föreningen aktuella uppgifter om omfattningen av den jakt som har bedrivits just med stöd av denna undantagsparagraf. Som nämnts tidigare omfattas korp av rapporterings skyldighet till EUK och sådana siffror hanteras av Naturvårdsverket.

Jaktkritikerna uppmärksammar med glädje att duvhök inte införs.

33. Skydds jakt JF bilaga 4, punkt 21

33.2.

Jaktförordning (1987:905) bilaga 4 punkt 4		
Fågel	Orsakas allvarlig skada eller olägenhet av att en fågel byggt bo i ett hus eller en gård, får boet samt ägg eller ungar avlägsnas trots bestämmelserna om fredning.	den 1 juli-den 30 juni.

Vår blå markering

Jaktkritikerna anser att nuvarande skrivning som är **blåmarkerad** ska kvarstå. Här handlar det om alla fågelarter, varför det är mer än befogat att formuleringen finns kvar. Det är också en viktig signal att villtet normalt är fredat, vilket inte är uppenbart för alla och tydligt inte skadar att påminna om i denna värld.

34. Skydds jakt JF bilaga 4, punkt 22

Kommenteras inte

35. Skydds jakt JF bilaga 4, punkt 23

Kommenteras inte

36. Skydds jakt JF bilaga 4, ny punkt: storskarv

Endast skydds jakt är möjligt att tillåta på storskarv med stöd av fågeldirektivets undantagsbestämmelser, vilket Naturvårdsverket också påpekar på sidan 102 med följande skrivning där ett **inte** felaktigt smugit sig in – (är det en tillfällighet): ”Allmän jakt på storskarv är inte möjlig då arten **inte** är listad i FD annex 2.” (Vår **blåmarkering**). **Storskarv är alltså listad i FD annex 2.** Jaktkritikerna finner det högst anmärkningsvärt att Naturvårdsverket i den inledande tabelluppställning redovisar avskjutningsstatistik för storskarv, som föreningen uppfattar är en siffra för hela landet. Där anges:

Avskjutningsstatistik (st)	År 2017: ca 2 500 st rapporterade fällda på skydds jakt.
----------------------------	--

Som tidigare nämnt och upprepats tidigare har Naturvårdsverket ett rapporteringskrav och ska regelbundet redovisa till EUK hur många exemplar av listade arter i fågeldirektivet som dödas, med stöd av direktivets undantagsbestämmelser.

Här redovisar Naturvårdsverket en avskjutningssiffra från **2017** på ca 2 500 rapporterade fällda skarvar vid skydds jakt. Föreningen noterar med tillfredsställelse att det anges **rapporterade** fällda. Det kan ju vara flera, men knappast färre.

Naturvårdsverket påstår under rubriken: ”**Jaktens omfattning**”

”De beslut om skydds jakt som fattas idag av länsstyrelsen är begränsade avseende antal skarvar som får fällas. Nyttjandegraden är som regel låg enligt Habidesrapporteringen.”

Föreningen vill dock upplysa Naturvårdsverket om att bara i Kalmar län - förra året **2019** - rapporterades **2 615** storskarvar dödade med stöd av Länsstyrelsen i Kalmar län skydds jakt beslut. Många andra länsstyrelser utmed syd- och ostkusten har under fjolåret också beviljat omfattande skydds jakt efter storskarv.

Antalet skydds jagade storskarvar i Sverige kan uppgå till femsiffriga tal, vilket hade varit både passande och relevant om en aktuellare siffra redovisats av verket.

Apropå blyanvändning uttrycker Naturvårdsverket: ”Vad gäller blyanvändning innebär förslaget ingen förändring eftersom samma regelverk gäller oavsett vem som beslutar om skyddsjakten. Samma regelverk för blyanvändning gäller vid all jakt oavsett vilken art som jagas”.

Jaktkritikerna anser att det är hög tid att Naturvårdsverket lyfter blyanvändningen vid jakt, men vi förstår att det ligger utanför uppdraget!

Den redan omfattande skyddsjakten på storskarv medför att blyanvändningen ökar i motsvarande grad. Den jakten sker rimligen med blyammunition uteslutande över vatten och i ”våtmarker” och användningen är på inget sätt reglerad i jaktlagstiftningen. I Ramsarkonventionen (Våtmarkskonventionen) som trädde i kraft redan 1975 finns en rekommendation att blyammunition inte ska användas vid jakt på vatten grundare än 6 m. Rimligen skjuts alla skarvar i områden, där vattendjupet inte överstiger 6 m. Likaså är det så och så med reglerna för hur de skjutna skarvarna ska omhändertas. Om det över huvud taget finns några regler. Ökningen av blyförgiftning hos ”explosiv” för att använda ett passande ord i jaktsammanhang. Havsörnen - som är en nutida framgångssaga för den ideella naturvården – drabbas nu åter efter 50 år av miljögifter. Under åren 2010-2019 har över 80 havsörnar inkommit till Naturhistoriska riksmuseet och Statens Veterinärmedicinska Anstalt, där blyförgiftning angetts som dödsorsak. Rimligen är det många fler döda havsörnar och andra arter som drabbas av blyförgiftning som aldrig hittas och kan skickas till NRM/SVA. Död i naturen orsakad av blyförgiftning är idag en realitet. Den drabbar havsörnen men också andra städ jon, men också andra rovfåglar och rovdjur som lever på andfåglar och gäss och resterna efter dessa. Påskjutna andfåglar inklusive skarv kan ha inkapslade hagel i kroppen, vilket är tillräckligt för att förgiftningsreaktion.

36.4. Konsekvens

Jaktkritikerna konstaterar att då det gäller förhållningssättet till **Illegal jakt** och **Jakttillsyn** i samband med **jakt på enskilda initiativ** intar Naturvårdsverket en helt passiv hållning.

Jaktkritikerna anser att det är högst anmärkningsvärt - hur den årliga rapporteringen till EUK ska ske, ska utredas vidare efter 25 års medlemskap i unionen.

Citat s. 105: ”Naturvårdsverket ska årligen till Europeiska kommissionen rapportera undantag från artikel 9.3 i fågeldirektivet, det vill säga jakt på fåglar som inte är tillåtna för allmän jakt enligt FD annex 2. **Hur denna rapportering ska möjliggöras behöver utredas vidare innan förslaget införs.** Någon form av återkoppling bör också ske till länsstyrelserna så att myndigheten kan ha fortsatt kontroll på skadesituationer, behovet av skydds jakt samt nyttjandegrad.”

37. Skydds jakt JF bilaga 4, ny punkt: sångsvan och trana

Jaktkritikerna **avvisar helt förslaget, som det presenterats** och föreningen hänvisar till de yttranden som lämnats av BirdLife Sverige och Skånes Ornitologiska Förening i denna del gällande föreslagen skydds jakt på eget initiativ på sångsvan och trana.

38. Skydds jakt JF bilaga 4, gråhäger införs inte

Kommenteras inte

39. Skydds jakt JF bilaga 4, utter införs inte

Kommenteras inte

42. Bilaga: Omstruktureringsförslag jaktförordning

I bilagan behandlas hur fortsättningsvis tider för jakt och hundträning m.m. för olika arter bättre ska åskådliggöras i jaktförordningen. Det är omöjligt, för eventuella nya jägare (och för övrigt även gamla d:o), att veta vad som gäller vid jakt på en art. Inte minst då regler finns på olika ställen i

jaktlagstiftningen och ändras eftersom. I kurser för jägarexamen överläts kapitlet om jaktlagstiftningen till självstudier.

Jaktkritikerna förespråkar mer noggrannhet och att Alternativ 3, dvs att allt redovisas för respektive art som i exemplet (s. 120-121) från allmän jakttid i Blekinge till ficklampa som hjälpmedel.

42.2. Önskat nyläge – möjliga lösningar

”Som en av flera ändringar på nationell nivå föreslår Naturvårdsverket i *Strategi för svensk viltförvaltning* att Naturvårdsverket bör få i uppdrag att besluta om (de allmänna) jakttiderna, med möjlighet att delegera vissa beslut till länsstyrelsen. En sådan ordning ökar möjligheterna att anpassa förvaltningen till regionala och lokala förhållanden. Detta förutsätter ett bemyndigande från regeringen”.

Jaktkritikerna anser att Naturvårdsverket fortsättningsvis skall besluta om de allmänna jakttiderna, alltså inte delegera dessa till regionala och lokala förhållanden.

PAKET 1 / FÅGLAR

Förslag till grundsyn.

Utgångspunkten är att jakt handlar om att döda levande, kännande varelser och det verkar finnas en tendens att betrakta djuren som produkter som kan förvaltas. Därför har vi följande övergripande synpunkter. Jaktkritikerna anser att uppmärksamhet och respekt för parlevande och monogama fåglar måste öka generellt. Allt för många fall av oetiskt dödande sker på grund av brist på hänsyn och brist på kunskap om specifika fåglars levnadssätt. Etologisk och ornitologisk kunskap måste inhämtas av lokala beslutsfattare i god tid före beviljande av skydds jakt. Jakt på många kråkfåglar orsakar lidande och djurplågeri för högt stående och socialt utvecklade fåglar. Dödas den ena i monogama fågelpar går den andre under eller förlorar helt sin plats i flocken (kajor). Dödande av svanhane i Malmö orsakade katastrof för honan som låg på ägg och inte kunde försvara sig mot andra angripare. Fallen är många men ingen kontroll finns utom allmänheten som upprörs.

Naturskyddsverket måste arbeta med en förändrad syn på fåglar i allmänhet och införa strängare kontroll av skydds jakt på enskilda initiativ oavsett fågeldirektivet. Det handlar om attitydförändring och utbildning.

I strategi för svensk viltförvaltning finns skrivningar som kan tolkas som att t.ex. jakten skall ha företräde framför andra intressen vilket vi tycker är en överdriven uppfattning då majoriteten naturälskande svenskar inte är jägare. Här ett par citat från Strategi-dokumentet där jakten framställs som att jakt inte får ifrågasättas. Jakt, viltturism och annat brukande av vilt ska inte begränsas av omotiverade hinder utan utgångspunkten är att det ska främjas.

Vad innebär ”omotiverade hinder” här?

Produkter av vilt ska också utan omotiverade hinder kunna användas inom konst, design, hantverk och slöjd. Detta påverkar uppenbarligen i stor utsträckning Jakttidsberedningen.

Synpunkter på de preliminära förslagen.

1. Ingen art skall få benämnas skadedjur och därmed särbehandlas och utsättas för jakt under hela året.
2. Samtliga arter skall vara fredade under parnings- och uppfödningstiden. Länsstyrelser skall bara vid i enstaka mer problematiska situationer kunna ge tillstånd till skydds jakt under sådan period.

3. Skydds jakt på enskilt initiativ måste kraftigt begränsas och bara få förekomma efter kontroll och godkännande från Länsstyrelsen. Det går inte att kontrollera att det görs på ett ansvarfullt sätt, bl.a. kan det medföra att personer med en olämplig inställning till s.k. skadedjur får verkställa sådan jakt.
4. Skydds jakt skall vara en sista åtgärd när alla andra, bl.a. skrämrelåtgärder, inte fungerar och det får då enbart handla om ett fåtal individer (3-5 st.) som länsstyrelsen beslutar om i varje enskilt fall. Antal skydds jagade fåglar skall inrapporteras till Länsstyrelsen.
5. När det gäller förslaget som innebär att skydds jakt på storskarv införs vid fasta och rörliga fiskeredskap och fiskodling, vid utsättningsplatser samt i fredningsområden för fisk. Så undrar vi hur stor skada det handlar om och om storskarvar låter sig skrämmas bort av att en eller två skarvar skjuts. Om det finns risk att man vill skjuta ett stort antal bör länsstyrelsen ange ett maxantal. (sid 13)
6. Vi ställer oss bakom att det inte skall vara någon allmän jakt på svärta, skedand, årta, skarv, korp.
7. För jakt med skjutvapen på gräsand, kricka, bläsand, knipa, storskrake, sjöorre, vigg, sädgås, bläsgås, grågås, kanadagås föreslås att får jagas fr.o.m. en timme före solens uppgång t.o.m. en timme efter solens nedgång. Varför inte ta ett ytterligare steg och besluta om från solens uppgång till solens nedgång. (sid 63)
8. Om jaktränning med hund tillåts måste kravet vara att det inte får innebära att vilda djur störs eller skräms under denna träning. (sid 67)
9. För kråka, råka, kaja, skata, tamduva (stadsduva), björkrast (snöskata), gråsparv och pilfink som kan orsaka skada på gård eller trädgård samt korp, havstrut, gråtrut, fiskmås och skratmås som kan orsaka skada på bl.a. anläggning, jordbruks- eller trädgårdsodling vill vi att punkt 1-4 ovan skall gälla. Detta gäller också då gråsparv och pilfink anses kunna orsaka sanitär olägenhet i ladugårdar, livsmedelslager eller andra motsvarande anläggningar (sid 88)
10. Duvhök är rödlistad som nära hotad och den föreslås kunna skydds jagas i begränsad utsträckning efter ansökan hos Länsstyrelsen. Vi anser att både duvhöken men också sparvhöken inte bör få jagas utan möjligtvis flyttas om den anses kunna medföra någon form av skada.
11. Naturvårdsverkets har ett preliminärt förslag att korp, havstrut, gråtrut, fiskmås, skratmås, grågås, kanadagås, vitkindad gås, bläsgås, kråka, skata, kaja, tamduva, ringduva, storskarv som uppträder vid flygplatser får jagas 1 juli – 30 juni. Vi anser att här måste man satsa på att hitta effektiva alternativ (skrämrel) så det blir överflödigt med skydds jakt. (sid 93)
12. Korp får jagas inom område för viltuppfödning, hönsgård eller liknande anläggning 1 juli -30 juni. Vi anser att i samband med sådana anläggningar bör första åtgärd vara att försvåra för bl.a. korp att kunna åstadkomma skada.
13. Fåglar som orsakar allvarlig skada eller olägenhet av att en fågel byggt bo i ett hus eller en gård, får boet samt ägg eller ungar avlägsnas. Vi anser att innan åtgärd vidtas skall kontakt tagits med Länsstyrelsen. (sid 99)
14. Naturvårdsverkets preliminära förslag omfattar bl.a. att Trana i flock om minst 10 individer får jagas vid fält med oskördad gröda om det behövs för att förebygga skada. Den 1 aug.-den 30 sept. och den 1 april – 30 maj. Sångsvan får jagas vid fält med oskördad gröda om det behövs för att förebygga skada. Det innebär alltså skydds jakt på enskilt initiativ. Vi säger Nej till skydds jakt på enskilds initiativ på trana och sångsvan. Satsa i stället på att utveckla nya skrämrelmetoder. (sid 107).

15. I Jaktförordningens bilaga 4 som handlar om ”Jakt för att förebygga skador av vilt” får följande fåglar skyddsjagas på enskilt initiativ: sädgås, grågås, vitkindad gås samt kanadagås som uppträder vid fält med oskördad gröda eller besådda fält. Koltrast och stare inom trädgård eller annan anläggning för yrkesmässig bär- eller fruktodling. Ringduvor i flock som orsakar skada i yrkesmässiga odlingar. Vi anser att denna skyddsjakt bör begränsas i enlighet med våra synpunkter i punkterna 1-4 ovan.

16. Alla fågelungar bör vara fredade varför jakt på årsunge av råka måste upphöra.

FÖRENINGEN JAKTKRITIKERNA

Richard Dehnisch

Ordförande

info@jaktkritikerna.se